

Met haar derde middel stelt verzoekster dat de instellingen artikel 3, lid 4, van de basisverordening hebben geschonden en een kennelijke beoordelingsfout hebben gemaakt door de invoer met dumping vanuit Armenië en andere landen cumulatief te beoordelen en in dat verband voorbij te gaan aan de fundamentele herziening van Armenië's productieactiviteit in de periode 2004-2006 en aan de kwaliteitsproblemen waarmee het betrokken Armeense product bij het heropstarten en aanpassen van de productieactiviteit in 2007, tijdens het onderzoektijdvak, te kampen had.

Met haar vierde middel stelt verzoekster dat de redenering van de Commissie en haar motivering voor de afwijzing van verzoeksters aanbod om zich tot een prijsherziening te verbinden en de gelijktijdige aanvaarding van het in soortgelijke omstandigheden door een Braziliaanse producent/exporteur geformuleerde aanbod schending opleveren van het fundamentele rechtsbeginsel van gelijke behandeling/non-discriminatie en op kennelijke beoordelingsfouten berusten.

Met haar vijfde middel stelt verzoekster dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op het fundamenteel unierechtelijk beginsel van behoorlijk bestuur en aldus een fundamentele vormvoorwaarde heeft geschonden, door in het openbaar rechtstreeks naar verzoekster en het lopende antidumpingonderzoek te verwijzen en de instellingen die verantwoordelijk zijn voor het antidumpingonderzoek een vertekend beeld te geven en hen er aldus toe aan te zetten de export van verzoekster aan antidumpingrechten te onderwerpen.

(¹) Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 1996 L 56, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 december 2009 — Ecoceane/EMSA

(Zaak T-518/09)

(2010/C 80/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ecoceane (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: S. Spalter, advocaat)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor maritieme veiligheid (EMSA)

Conclusies

- het beroep van Ecoceane ontvankelijk verklaren;
- het bestreden besluit van EMSA van 28 oktober 2009 tot afwijzing van de offerte van Ecoceane nietig verklaren;
- het besluit van EMSA tot gunning van de opdracht (2009/S 42-060271) en de ondertekening daarvan nietig verklaren;
- EMSA veroordelen tot betaling aan Ecoceane van een schadevergoeding ten bedrage van 224 744 EUR;
- EMSA veroordelen tot betaling aan Ecoceane van 25 000 EUR aan niet-terugvorderbare kosten;
- EMSA verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert in casu nietigverklaring van het besluit van EMSA van 28 oktober 2009 tot afwijzing van haar offerte na afloop van een aanbestedingsprocedure voor het plaatsen van een overheidsopdracht voor dienstverlening in verband met de inzet van ondersteuningsvaartuigen voor de bestrijding van verontreiniging door olie, alsmede van het besluit van EMSA tot gunning van de opdracht en de ondertekening daarvan. Zij vordert eveneens vergoeding van de door het bestreden besluit veroorzaakte schade.

Verzoekster steunt haar beroep op vier middelen.

In de eerste plaats heeft EMSA, door de door verzoekster gevraagde gegevens, dat wil zeggen het proces-verbaal van onderzoek van de offertes met gegevens over het verloop van de procedure, de redenen voor afwijzing van haar offerte, de puntenwaardering van de offertes aan de hand van de in het bestek vermelde percentages, alsmede de kenmerken en voordelen van de offerte van de geselecteerde inschrijver, niet mee te delen, gehandeld in strijd met artikel 100, lid 2, van financieel reglement nr. 1605/2002/EG (¹) en artikel 149, lid 3, van verordening nr. 2342/2002/EG (²), bij gebreke van een motivering van het afwijzingsbesluit conform die bepalingen.

In de tweede plaats zijn de extra criteria die EMSA in zijn bestek stelt voor het onderzoek en de beoordeling van de offertes, niet objectief en niet te rechtvaardigen met het oog op het voorwerp van de opdracht; derhalve maakt de keuze van extra criteria die beantwoorden aan een tevoren vastgelegde technologie het niet mogelijk om gelijke toegang te verzekeren voor de gegadigden die een innovatief procedé voorstellen en vormt zij een schending van de communautaire beginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie en transparantie, die worden genoemd in artikel 89, lid 1, van financieel reglement nr. 1605/2002/EG.

In de derde plaats heeft verweerder bij de behandeling van de gegadigden de beginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie en transparantie geschonden doordat hij heeft geweigerd het door Ecoceane gepresenteerde schip voor het bestrijden van verontreiniging te bezichtigen, in tegenstelling tot wat de overige gegadigden is toegestaan. Bovendien heeft verweerder deze beginselen eveneens geschonden door in strijd met artikel 146 van verordening nr. 2342/2002/EG Ecoceane niet te laten horen door een evaluatiecomité voor offertes dat bestaat uit ten minste drie tijdens de gehele duur van de vergadering aanwezige leden.

Ten slotte heeft EMSA kennelijke beoordelingsfouten gemaakt.

- (¹) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248, blz. 1).
- (²) Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie van 23 december 2002 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 357, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG, Euratom) nr. 1261/2005 van de Commissie van 20 juli 2005 (PB L 201, blz. 3).

Beroep ingesteld op 24 december 2009 — TF1 e.a./Commissie

(Zaak T-520/09)

(2010/C 80/51)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Télévision Française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Frankrijk), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrijk), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J.-P. Hordies en C. Smits, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van de Europese Commissie van 1 september 2009 betreffende staatssteun C 27/09 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) — Begrotingssubsidie ten voordele van France Télévisions (2010-2012) nietig verklaren voor zover de Commissie daarin besluit de aangemelde begrotingssubsidie

ten bedrage van 450 miljoen EUR voor 2009 ten voordele van France Télévisions, met het EG-Verdrag verenigbaar te beschouwen op grond van artikel 86, lid 2, daarvan;

- de Commissie ertoe veroordelen de in artikel 108, lid 2, VWEU voorziene formele procedure voor onderzoek van de steun in te leiden;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep strekt tot nietigverklaring van beschikking C(2009)6693 def. van 1 september 2009, die door de Commissie is vastgesteld na afloop van de in artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108 VWEU) voorziene procedure, waarbij de Commissie een begrotingssubsidie ten bedrage van maximaal 450 miljoen EUR voor 2009 ten voordele van France Télévisions, met de gemeenschappelijke markt verenigbaar heeft beschouwd. Verzoeksters vorderen in die context de inleiding van de formele onderzoeksprocedure overeenkomstig artikel 108, lid 2, VWEU.

Ter ondersteuning van hun verzoek roepen verzoeksters een enkel middel in, ontleend aan het feit dat er ernstige moeilijkheden bestonden die de Commissie ertoe hadden moeten nopen de in artikel 88, lid 2, EG (thans artikel 108, lid 2, VWEU) voorziene formele onderzoeksprocedure in te leiden en de belanghebbenden op te roepen hun opmerkingen kenbaar te maken.

Verzoeksters roepen aanwijzingen van ernstige moeilijkheden in die in de eerste plaats resulteren uit de omstandigheden rond de vooronderzoeksprocedure en in de tweede plaats uit de inhoud van de bestreden beschikking.

De buitensporig lange duur van vooronderzoeksprocedure, het verloop van de procedure en de omvang van de litigieuze subsidie zijn aanwijzingen van ernstige moeilijkheden die verband houden met de omstandigheden rond de vooronderzoeksprocedure.

De aanwijzingen van ernstige moeilijkheden die verband houden met de inhoud van de bestreden beschikking zijn gebaseerd op twee factoren. Zij zijn in de eerste plaats het gevolg van de ontoereikende of zelfs onjuiste informatie waarover de Commissie beschikte ten tijde van de vaststelling van de bestreden beschikking. Zij volgen in de tweede plaats uit het feit dat de Commissie onmogelijk zonder diepgaande analyse tot verenigbaarheid van de steun kon concluderen, gelet op de structurele risico's van overcompensatie in het onderhavige geval.